

L'INTERROGANT DE JESÚS RESSUSCITAT

CONXA ADELL I CARDELLACH

Avui és Pasqua, el dia més important de l'any per als cristians. Celebrem que Déu ha ressuscitat Jesús d'entre els morts. I ho diem tan tranquil·lament, però potser la nostra vida no respon a la nostra creença.

Nosaltres no hem estat testimonis de la vida de Jesús, no som de la colla que narra els Fets dels Apòstols en la primer lectura. No vam veure Jesús ni viu, ni mort, ni ressuscitat com ells. I, en canvi, les paraules escrites en la Bíblia no són una crònica per recordar temps passats, sinó que també van ser escrites per a nosaltres, per a tu.

Jesús mort a la creu és un escàndol. Venerar i adorar un Déu mort potser ens consola. Ens fa pensar i ens fa clamar contra la injustícia del judici arbitrari i injust que li van fer. El Jesús mort el podien tocar, sabien on era, el podien controlar; com també van fer durant la seva vida els qui hi estaven a favor i els qui hi estaven en contra. Quedar-nos en el Divendres Sant, en les darreres paraules de Jesús en vida, «Tot s'ha complert», i comprovar que la Bíblia és garantia del voler de Déu; tot el que es diu sobre Jesús es va complir i Jesús mateix ho rubrica al final.

Existencialment, potser ens quedàriem en Dissabte Sant, el dia del gran silenci, de la gran buidor, del gran fracàs. Res no ha sortit com esperàvem. Ja es veu que tot va malament i que no hi ha manera. Més val viure còmodament en la passivitat, no cal intentar fer un món millor.

Però no és també un escàndol Jesús ressuscitat? Mai no hauríem imaginat un Déu que s'ha fet home, però tampoc mai no hauríem imaginat un Déu ressuscitat. Jesús ressuscitat ens deixa perplexos. És la raó de la nostra esperança, sí, però creure en ell ens exigeix sortir de la còmoda passivitat i anunciar la bona nova de la vida feta Vida. «No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor», diu el salm 117, el salm sponsorial d'avui.

La resurrecció de Jesús és la nostra pròpia resurrecció ja des d'ara. Ja des d'ara podem aixecar-nos de tanta mort que ens envolta.

En l'evangeli de les corregudes —primer corre Maria Magdalena, després corren Pere i Joan—, precisament és Joan qui creu perquè veu el sepulcre buit. No creu perquè veu, sinó que creu perquè no veu.

Nosaltres tampoc no veiem Jesús ressuscitat i, en canvi, ell ha anat trasbalsant la nostra vida i capgirant la nostra manera de veure les coses de tantes maneres que ni les podem comptar.